

διά τὸν αὐτὸν σκοπὸν Κίμωλ. Κρήτ. Κύπρ. κ.ά. Συνών. **βούλλωμα** 5. 3) Σήμαντρον, σφραγὶς μὲ τὴν ὁποίαν σφραγίζεται τι, οἶον ἔγγραφο κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Φρ. *Βάζω βούλλα* (σφραγίζω) κοιν. *Χτυπῶ τὴ βούλλα* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Τραπ. *Βασιλικεῖα βούλλα χρειάσκε* (ἐχρειάσθησαν πολλοὶ κόποι) Θράκ. *Θέλει νὰ ἔχη τὴ βούλλα* (νὰ διοικῇ) Λεξ. Βλαστ. 503 *Ἐβαλε βούλλα* (ἐφθασεν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ἐπιδεξιότητος, καλλονῆς, μαθήσεως κτ.) Λεξ. Αἰν. *Σὰν τὸ δικό μου πρᾶμα, βάλε βούλλα* (δηλ. εἶναι δυνατόν νὰ δεχθῇ τὴν σφραγίδα τῆς ἐξαιρετικῆς ποιότητος, ἄρα εἶναι τέλειον, ἐξαιρετόν) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *Σὰν τὸ δικό μου παιδί, βάλε βούλλα* (δηλ. ἔχει ἔξοχα προσόντα) αὐτόθ. β) Τὸ ἀποτύπωμα τῆς βούλλας, ἡ σφραγὶς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.): Φρ. *Ἐχει βούλλα τὸ δεῖνα πρᾶμα* (ἔχει ἀξίαν). *Καρπούζι - πεπόνι μὲ τὴ βούλλα* (ἐφ' οὗ διανοίγεται ὀπή, ὥστε νὰ φαίνεται ἡ ποιότης του, ἂν εἶναι ὠριμον, τοῦ ὁποίου δηλ. ἡ ὀπή ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ σφραγίδα τῆς καλῆς ποιότητος) κοιν. *Ἀσῆμι - χρυσάφι τῆς βούλλας* (τὸ φέρον ὠρισμένον ἀποτύπωμα ὡς σημεῖον τῆς γνησιότητός του) Λεξ. Βλαστ. 484 *Σταυρὸ κι βούλλα* (ἐπὶ τελείας παύσεως, διότι εἰς τὰ ἔγγραφα τελευταία τίθεται ἡ σφραγὶς, συνών. φρ. *τελεία καὶ παύλα*) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γ) Ποίκιλμα ἔχον ὁμοιότητα πρὸς τὸν τύπον σφραγίδος Λεξ. Αἰν. δ) Ἀποτύπωμα προερχόμενον ἀπὸ πίεσιν ἢ τριβὴν σύνηθ.: *Ἐχει 'ς τὰ μούτια - 'ς τὰ χέρια βοῦλλες ἀπὸ τοιμῆματα.* ε) Κοίλωμα ἐκ πίεσεως Κύπρ. ς) Τὸ ἐκ τοῦ γέλωτος σχηματιζόμενον εἰς τὴν παρεῖαν κοίλωμα Κύθηρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Συνών. *λαγκάκι*. 4) Χρωματισμὸς ζώου εἰς μέρος τι τοῦ σώματος ἐν εἶδει ἀποτυπώματος σφραγίδος Κύπρ. 5) Ἡ ὕλη τῆς ὁποίας γίνεται χρῆσις πρὸς σφράγισμα, οἶος ὁ λεγόμενος Ἰσπανικὸς κηρὸς Πόντ. (Κερασ.) κ.ά. -- Λεξ. Αἰν. Συνών. *βουλλοκέρι*, *βουλλωτήρι* 1 γ. 6) Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν, πρόεδρος κοινότητος Θράκ. 7) Ἡ εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου ὑπάρχουσα ἀνάγλυφος παράστασις Ἰων. (Ἐρυθρ.): *Ἄσμ. Θὰ τοῦ δώκῃ θέλ' ἀπ' οὐλα, | δαχτυλίδι μὲ τὴ βούλλα* (βαυκάλ.) β) Χρυσοῦς δακτύλιος ἀρραβῶνος φέρων παράστασιν εἰς τὴν σφενδόνην Προπ. (Κύζ.) γ) Ἐγγραφο ἐπίσημον σεσημασμένον διὰ σφραγίδος Ἡπ. Θεσσ. Μακεδ. Παξ.: *Ἄσμ.* *Κ' οἱ φυλαχτᾶδες φύλαγαν, πᾶνουν τὸ χαρτοφόρο, παίρνουν τοῖς βοῦλλες, τὰ χαρτᾶ, 'ς τὸ Γρίβα τὰ πηγαίνουν* Θεσσ. δ) Ἀδεια γάμου Μακεδ. 8) Ταινία ὑφάσματος μὲ τὴν ὁποίαν δένονται οἱ ὀφθαλμοὶ πρὸς ἀποτύφλωσιν, τυφλοπᾶνιον (σημ. ἀπηρχαιωμένη εὐρισκομένη μόνον εἰς φρ.): Φρ. *Τοῦ 'βαλε τὴ βούλλα* (τοῦ βούλλωσε, τοῦ ἔκλεισε τὰ μάτια καὶ μεταφ. τὸν ἐξηπάτησε) Σύρ. *Τοῦ 'παιξε μὲ βούλλα* (συνών. τῇ προηγουμένῃ καὶ δὴ ἐπὶ ἀπάτης συνεπαγομένης ἀφαίρεσιν χρημάτων ἢ πραγμάτων) Κρήτ. *Περὶ τῆς λ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ* ἰδ. ΦΚουκουλ. ἐν Ἡμερολ. Μ. Ἑλλάδ. 1930 σελ. 424.

βούλλα (II) ἡ, Πελοπν. (Λάστ. Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βουλλώνω*. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 76.

Τὸ νὰ μὴ ὁμιλῇ ἢ νὰ μὴ δύναται νὰ ὁμιλῇ τις, ἀφασία (ἡ σημ. ἐκ τῆς φρ. *βουλλώνω* τὸ στόμα = σιωπῶ) ἐνθ' ἄν.: *Βούλλα κι ἀποχρονιά νὰ οἰοθῇ!* (ἀρά) Οἶν.

βουλ-λατίκα ἡ, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐς. **βουλλωτίκα* < **βουλλωτικός*.

Οἰκόσιτον ζῶον ἀφιερωμένον εἰς προσφιλὲς πρόσωπον τῆς οἰκογενείας, συνήθως τέκνου, τοῦ ὁποίου φέρει καὶ τὸ ὄνομα.

βουλλάφτικο τό, Πελοπν. (Ἡλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **βουλλάφτικός*.

Ζῶον φέρον εἰς τὸ ἕτερον τῶν ὧτων μικρὰν διὰ κοπῆς ὀπὴν πρὸς διάκρισιν ἀπὸ ἄλλα.

βουλλήθρα ἡ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *βούλλα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ήθρα*.

Οἰδημα τῆς ἐπιδερμίδος προερχόμενον ἀπὸ ἐρέθισμα.

βουλλοκέρι τό, *βουλλοκέριν* Πόντ. (Κερασ. Οἶν.)

βουλλοκέριν Λυκ. (Λιβύσσ.) *βουλλοκέρι* κοιν. *βουλλοκέρ'* Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) *βουλλοκέρ'* Εὐβ. (Ἄκρ. Ψαχν.) Ἡπ. (Ζαγόρ.) κ.ά. *β'λλοκέρ'* βόρ. ἰδιώμ. Ἐκ τῶν οὐς. *βούλλα* καὶ *κερί*.

Ὑλὴ χρησιμεύουσα πρὸς σφράγισιν, ὁ λεγόμενος Ἰσπανικὸς κηρὸς. Συνών. *βούλλα* 5, *βουλλωμοκέρι*, *βουλλωτήρι* 1 γ.

βουλλοκερώνω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *βουλλοκέρι*.

Ἐπιθέτω που *βουλλοκέρι* καὶ ἀποτυπώνω ἐπ' αὐτοῦ σφραγίδα, σφραγίζω.

βουλλοκομμάδα ἡ, Κεφαλλ. *βουλλοκοκομμάδα* Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐς. *βούλλα* καὶ *κομμάδα*. Τὸ *βουλλοκοκομμάδα* ἐκ παρασυρρετισμοῦ πρὸς τὸ *κόκκος*.

Οὐλὴ εὐλογίας. Συνών. *βλογιά* 9 β, *βλογιοκομμά*, *βλογιοκομμάδα*, *βράσα*.

βουλλοκομμένος ἐπιθ. Ζάκ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *βούλλα* καὶ τοῦ *κομμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *κόβω*.

Ὁ φέρων εἰς τὸ πρόσωπον στίγματα ἢ οὐλὰς δερματικῆς νόσου, οἶον εὐλογίας, ὁ στιγματίας. Πβ. *βλογιοκομμένος* (ἰδ. *βλογιοκόβομαι*).

βουλλούδα ἡ, Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *βούλλα* καὶ τῆς καταλ. - *ούδα*.

Εἶδος κεντήματος.

βουλλοχρονίζω Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τῶν οὐς. *βούλλα* καὶ *χρόνος* ἡ τοῦ οὐς. *βούλλα* καὶ τοῦ ρ. *χρονίζω*.

Συμπληρώνω τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας μου, ἐπὶ παιδίου (οἶονεῖ ἐπιθέτω σφραγίδα δηλωτικὴν τῆς συμπληρώσεως): *Ἡβουλλοχρόνισε τὸ παιδί*.

βουλλόχρονο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐς. *βούλλα* καὶ *χρόνος* ἀντὶ *βουλλόχρονος*. Ἡ τοῦ γέν. *μεταβολὴ κατὰ τὸ συνών. μνημόσυνο*.

Ἐτήσιον μνημόσυνον θανόντος. Συνών. *χρόνος*.

βούλλωμα τό, κοιν. *βούλλουμα* βόρ. ἰδιώμ. *βούλλωμαν* Πόντ. (Τραπ.) *βούλ-λωμαν* Κύπρ. *βούλ-λωμαν* Ρόδ. *βόλλωμα* Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βουλλώνω*. Ἡ λ. καὶ μεσν.

1) Ἐπίθεσις σφραγίδος, σφράγισμα. κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.) 2) Ἐπίφραξις, κλείσιμον κοιν.: *Τὸ βούλλωμα τῆς ἐπιστολῆς - τῆς μπουνκάλας - τῆς τρύπας* κτ. β) Ἐμφραξις κοιν.: *Βούλλωμα δοντιοῦ*. γ) Τὸ δι' οὗ ἐπι-

